

PREGUEM PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

Cada any, des del 18 fins al 25 de gener, festa de la Conversió de l'apòstol sant Pau, els creients de diferents esglésies i confessions ens unim per a celebrar la 'Setmana d'Oració per la Unitat dels Cristians'. En un món en el qual els enfrontaments entre les persones s'accentuen, el fet que els cristians, que sentim el pes de les divisions que han anat sorgint entre nosaltres al llarg dels segles, ens reunim a pregar és un signe que no acceptem que les divisions i enfrontaments entre les persones, els pobles i les esglésies són una cosa inevitable davant el que no cap una altra actitud que la resignació. Per això, l'oració en comú és, en primer lloc, una expressió de l'anhel que sentim d'arribar a una unitat plena entre totes les esglésies, i del compromís personal de cadascun de nosaltres per lluitar perquè les divisions que existixen entre els cristians se superen.

El tema triat per a les reflexions d'enguany s'inspira en la paràbola del Bon Samarità. El Bon Samarità representa al mateix Crist. En un prefaci de la Missa es diu que Jesús també hui "com a Bon Samarità, s'acosta a tot home que patix en el seu cos o en el seu esperit, i sana les seues ferides amb l'oli del consol i el vi de l'esperança". El Senyor, per a cuidar al ferit que s'ha trobat pel camí, el conduïx a la posada, és a dir, a l'Església: "El samarità porta al moribund i el conduïx a una posada, és a dir, dins de l'Església. Ella està oberta a tots, no nega els seus auxilis a ningú i tots són convidats per Jesús" (Orígenes). "L'Església és una posada, col·locada en el camí de la vida, que rep a tots els que venen a ella, cansats del viatge o carregats amb els sacs de la culpa" (Sant Joan Crisòstom).

Perquè pugua ser una llar acollidora per a tots aquells que busquen descans o curació, les nostres comunitats haurien de ser alegres i fraternals, famílies plenes de vida i d'esperança. Si el primer que des de fora es percep dels cristians és que existixen divisions o desavinences entre nosaltres, no despertem confiança, ni podem ser portadors de la pau per a tants éssers humans que patixen. Una Església estripada pels enfrontaments i les divisions difícilment pot curar als malalts. La divisió entre nosaltres contradiu clara i obertament la voluntat del Senyor i és un greu escàndol per al món.

Per això, l'acolliment i l'hospitalitat que volem oferir a tots l'hem de viure entre aquells que ens diem cristians, que pel bany del baptisme som membres de l'Església, encara que entre nosaltres no visquem plenament la plenitud de la comunió en la fe. Les diferències doctrinals que puguen donar-se per les diverses interpretacions de la Paraula de Déu no haurien de portar a una ruptura de la comunió en la caritat. Si la caritat no ha mort, sentirem el dolor de la divisió i este dolor ens impulsarà a demanar-nos mútuament perdó, i a orar i treballar més per la unitat. Així podrà ser l'Església un hospital de campanya per als ferits, en una imatge volguda per al papa Francesc.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***